

И улавя пѣтътъ къмъ мѣнастырьтъ на едно съ Аннеза и съ поройтъ отъ народа.

Но прѣди да стигне тя тамо, нека ся научимъ пий какво станѣ Марія Арска отъ похыщеніето ѣ изъ Новѣтъ твърдыниѣ.

Трѣба да си научимъ нѣжностъ-тъ ѣ и вѣрностътъ къмъ Шатильона, за да разумѣмъ голѣмото ѣ отчаяніе, когато позна несумѣнно вече като прѣдатель на бащѣ си и съвиновникъ на Гюизи, челоуѣка когото бѣше толкозъ нѣжно възлюбила и толкозъ благородно бѣше защитила.

И като паднѣ внезапно отъ небето въ адъ, отъ обожаваніето на ангела въ силѣтъ на бѣсѣтъ, прѣкара цѣлы часове безъ да има силѣ да стори друго нѣщо освѣнъ да въздыша — и да ся искае на Мазаніела съ онова писмо което станѣ причинѣ на неговѣтъ смъртъ безъ да донесе избавленіе за неѣ.

Като ся извѣсти сутринътъ за приготвленіята на вѣнчаваніето ѣ, и съвѣтувана отъ Шатильона да отърве бащѣ си отъ смъртъ съ оженваніето си за него, тѣжаше спрямо тѣзи горчивѣ и ужаснѣ чашѣ, като не смѣаше нито да ѣ испіе, нито да ѣ отблъсни, когато самъ си маркизѣтъ, отъ страхѣтъ на възражданното вѣстаніе, прибѣрза да ся свърши това, дойде и ѣ увлече, за да не кажемъ че ѣ взе и ѣ прѣведе, прѣзъ подломѣтъ, — възползуванъ отъ непознатыйтъ който му отвори този проходъ.

Лесно ся разбира че този непознатыйтъ бѣше дѣецъ на мышоловеца — който нанесе послѣдній ударъ на дука Арскаго, като прѣдаде дѣщерѣ му на неприѣтеля на Испаніѣ.

.

А горката Марія Арска, мъртва повечъ а не жива като стигнѣ на Кармилското прихрамѣ намѣри жъртвенникѣтъ готовъ, двѣ невѣстнически сѣдалища обкытены съ бѣлы